

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

เรื่องน่าอับอายของจีน

ในทุกประเทศล้วนมีสิ่งน่าเกลียดเกิดขึ้นด้วยกันทั้งนั้น เพียงแต่ขึ้นอยู่กับว่าถ้าจะเปิดเผยและเผชิญหน้าเพื่อหาทางแก้ไขหรือไม่ หรือจะหมกเก็บไว้ได้พรม

เมื่อเร็วๆ นี้ผมพบข้อเขียนเรื่องอื้อฉาว 10 เรื่องที่คนจีนซอกและรู้สึกอับอาย อ่านแล้วก็รู้สึกตกใจว่าโลกะ โหะ โหะ ทำให้มนุษย์ทำ

หยวน จึงจำเป็นต้องทำเช่นนี้

คำตอบของเขาช็อกสาธารณชนจีนจนสร้างแรงกระเพื่อม และนำไปสู่การยกเลิกประเด็นกฎหมายที่บังคับให้ผู้ขับรถชนคนจ่ายเงินชดเชยเป็นเงินก้อนใหญ่หากเสียชีวิต และหากไม่ตายก็ต้องจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลอันเกิดจากอุบัติเหตุให้จนตลอดชีวิต บทบัญญัติเช่นนี้

กันได้ถึงเพียงนี้

ผมขอยกบางเรื่องมาเล่าต่อดังนี้

เรื่องแรก คือเรื่องที่มีการแอบใส่สาร Mela mine ที่ใช้ผลิตพลาสติกลงไปในนมเพื่อเพิ่มโปรตีนและกำไร

สารนี้ไปทำลายไตของทารกจนตายไป 6 คน และป่วยเจ็บอีกนับแสนคน

เรื่องนี้เกิดขึ้นในปี 2008 หลังจากการจัดแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ปักกิ่งไม่นาน

โคกนาฏ กรรมครั้งนี้ได้จุดประเด็นคำถามว่าคนจีนบางส่วนได้ถูกรอบำด้วยวัตถุนิยมมากมายจนทำให้มองข้ามความถูกต้องไปได้มากมายเช่นนี้เชียวหรือ

เรื่องที่สอง เกิดขึ้นในเมืองซีอานเมื่อนักศึกษาจีนอายุ 21 ปี ขับรถชนหญิงทำงานเป็นบริการในร้านอาหารขณะที่จักรยานกลับจากทำงาน คนขับเกรงว่าจะไม่ตายจึงถอยรถมาทับอีกครั้ง และเมื่อยังไม่ตายก็ลงไปเอาเม็ดแทงจนตายในที่สุด

เมื่อถูกจับได้ก็บอกว่าเหตุที่ทำก็เพราะเกรงว่าจะพูดกันไม่รู้เรื่อง ถ้าตายก็จ่ายเงินแค่ 20,000 หยวน แต่ถ้าไม่ตายคงต้องเสียเงินหลายแสน

ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นบ่อยๆ เพราะเกรงว่าจะต้องจ่ายเงินอีกไม่รู้จบ

ล่าสุดในปีนี้ผู้ขับรถชนนี้ถูกประหารชีวิตด้วยการฉีดยาเข้าเส้น อย่างไรก็ดี เขาได้จุดประกายแก้ไขกฎหมายนี้ขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ

เรื่องที่สาม ในปี 2007 คนจีนช็อกเมื่อพบว่า มี “ทาสสมัยใหม่” ทำงานในโรงงานเผาอิฐเด็กเหล่านี้อุดอาหารแถมถูกทารุณกรรมนานปีการ

เมื่อสอบสวนก็พบว่าล้วนเป็นเด็กที่ถูกจับมาตั้งแต่ยังเล็ก

ในปี 2011 ก็พบโรงงานในลักษณะนี้อีก เมื่อสืบกว่าปีมาแล้วในบ้านเรามีชาวทำลายโรงงานนรกที่เด็กผู้ใช้แรงงานถูกกักขังให้ทำงานวันละกว่าสิบชั่วโมง

ไม่ว่าแล้วโรงงานนรกเช่นนี้หมดไปจากบ้านเราหรือยัง

หากยังก็ต้องกวาดล้างจับกุมมนุษย์เหล่านี้ให้หมดไปจากสังคมเราให้จงได้

เรื่องที่สี่ เกิดขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคมของปี 2011 อุบัติเหตุรถไฟตกรางจนคนตายถึง 40 คน แต่ถูกกลบเกลื่อนปิดบังโดยการร่วม

มือกันของเจ้าหน้าที่รัฐ มีการกลบฝังศพทั้งหมดพร้อมกับโม้รถไฟที่เพิ่งขยับยืน

เรื่องแดงขึ้นเมื่อมีพบศพเด็กในบริเวณนั้น เมื่อขุดลงไปก็พบว่าไม่ได้มีการร้องขอความช่วยเหลือรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บแต่อย่างใด ทั้งสิ้น สิ่งเดียวที่คนเหล่านี้ต้องการร่วมกัน ก็คือปิดบังความผิดโดยมิได้คำนึงถึงศีลธรรม

มีการวิพากษ์วิจารณ์เจ้าหน้าที่รัฐกันอย่างรุนแรงในหมู่ประชาชนและสื่อของรัฐ เหตุการณ์ที่ Wenzhou ครั้งนี้ได้เปิดประเด็นการปิดบังความผิดพลาดและความชั่วร้ายของเจ้าหน้าที่รัฐ

อย่างนี้เรียกว่า “รถไฟตกขบวนแล้วกลัวแต่เอาใบบัวปิดไม่มิด” คงได้กระมัง

คำถามสำคัญก็คือได้มีการใช้ใบบัวกันไ้มากน้อยแค่ไหนแล้วโดยเจ้าหน้าที่รัฐและสามารถใช้ใบบัวที่ใหญ่จนปิดได้มิดไปแล้วก็ไป

เรื่องที่ห้า วัยรุ่นเมาขับรถชนนักศึกษา 2 คนจนตายไป 1 คน เมื่อตำรวจเข้าไปจับก็ตะโกนบอกว่า “ถ้ากล้าจับก็ตามใจ รู้หรือเปล่าว่าพ่อผมคือ Li Gang”

พูดอย่างนี้ก็คล้ายกับลูกคนใหญ่คนโตใน

เครื่องเคียงอาหารสมอง

ถ้ามีการยกย่องหนึ่งอยู่กันมานาน สามียากเห็นภรรยาใส่ชุดนอนเช็กซี่ที่สุดสักครั้งจึงดันดันคันหาอยู่หลายวัน Victoria's Secret ก็ไป ร้านแบรนด์เนมร้านใดๆ ก็ไปมาหมดแล้ว (ถ้ามีร้าน Giga's Secret ก็คงจะไปเหมือนกัน) และพบว่ายิ่งชุดนอนบางเท่าใดราคาก็ยิ่งแพงเท่านั้น

ในที่สุดเขาก็ตัดใจซื้อตัวใสบางสุดๆ มาในราคา 8,000 บาท และวิ่งแจ้นเอากลับไปบ้านเพื่อให้ภรรยาใส่เพื่อโพสต์ท่าเหมือนนางแบบให้ดู ภรรยาเกิดสอมนงสอคิดขึ้นมาว่า “เสื้อมันบางมากจนเกือบมองไม่เห็นว่ามีอะไรไหม เราไม่ใส่ดีกว่า แก่ผัวอยู่ไกลๆ ให้ดู อีตาแก่ไม่มีทางรู้หรอก พรุ่งนี้เราเอาเงินไปคืนร้านรีฟนด์เงิน 8,000 บาท มาใช้เล่นดีกว่า”

เธอจึงเดินเปลือยเปล่ายืนโพสต์ท่าให้สามีดู

ทันทีที่สามีเห็นก็อุทานว่า

“โธ่เอ๊ย จ่ายเงินไ้ชุดนี้ไปตั้ง 8,000 บาท จะรีดให้มันเรียบซะหน่อยก็ไม่ได้”

บ้านเราที่แผดเสียงถามว่า “รู้ไหมว่าพ่อผมเป็นใคร” ซึ่งคนได้ยืมรู้สึกคันปากอาจอยากตอบว่า “ก็ถ้าคุณมึงไม่รู้แล้วใครจะไปรู้ จะไปถามแม่คุณมึงให้เอาไหม เพราะพ่อคุณมึงอาจไม่รู้ก็ได้”

สำหรับคนที่เมือง Banding ทางตอนเหนือของมณฑล Hebei นาย Li Gang คงจะใหญ่โตเอากการ อาจเป็นสมาชิกพรรค ถึงแม้จะมีตำแหน่งแคว้นผู้ว่าการของหน่วยงานรักษาความสงบของท้องถิ่น แต่ผู้คนที่ยำเกรง

เมื่อมีข่าวลงในสื่อปฏิกริยาของสาธารณชนก็เกิดขึ้นในรูปของการประท้วงการอยู่เหนือกฎหมายและดูแลอำนาจของพวกลูกหลานหลานเธอ (สิ่งที่เรียกในภาษาจีนว่า guan er dai) จนในที่สุดผู้ร้ายหมัดเมาผู้ไม่รู้ว่าเป็นพ่อสไต้ไทยก็ถูกจำคุก 6 ปี

เรื่องที่เหลือก็เกี่ยวกับการละเมิดอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ (ข้อคนที่เข้าใจว่าเป็นคนเร่รอนเพราะไม่พบบัตรประจำตัวจนตาย การแก้แค้นฆ่าตำรวจเพราะไปรังแกประชาชนก่อนการเผาตัวเองประท้วงการไล่ที่และทุบอาคารที่อยู่อาศัย) ฯลฯ จนเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นในสังคมจีน

คนจีนกล้าเผชิญหน้ากับเรื่องอื้อฉาวที่น่าอับอายเหล่านี้อันเนื่องมาจากปัญหาในเรื่องความโลภโมโหสันและการลู่อานาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าชื่นชมเพราะสร้างความโปร่งใ้ได้ของการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น

ถ้ามีการรวบรวม 10 เรื่องอื้อฉาวที่เกิดขึ้นในสังคมบ้านเราจนคนไทยอับอาย ขอฝากคิดว่าจะประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้างครับ ●

น้ำจิ้มอาหารสมอง

ถ้าอยู่ในความมืดมิด สิ่งที่ได้ก็คือจงนั่งนิ่งๆ และรอให้สายตาปรับเข้ากับความมืด

Haruki Murakami (1949-...) นักเขียนชาวญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียงก้องโลก